

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202608
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1519202608.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci manželky navrhovateľky: P. G. Q. Q. Q., A.. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: O. X, XXX XX W., W.: A.. M. XX, W., zastúpená Advokátskou kanceláriou Sláviková, s.r.o. so sídlom: Savoy Offices, Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti manželovi: P. P. Q., A.. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: O. X, XXX XX W., zastúpený JUDr. Tijanou Čečezovou, LL.M., advokátkou, so sídlom: Drieňová 17, 821 03 Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: P. U. Q., A.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02. marca 2020, č. k. 59P/110/2019-137, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02. marca 2020, č. k. 59P/110/2019-137, vo výroku o výživnom mení tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletého P. U. A. T..XX.XXXX vo výške 330,- € mesačne, vždy do 15.dňa v každom kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva.

II. Zročné výživné za obdobie od 16.05.2020 do 31.12.2021 vo výške 1.561,28 € je otec povinný zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky maloletého.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 02. marca 2020, č. k. 59P/110/2019-137 rozhodol tak, že manželstvo P. G. Q. Q. Q., H. Q., A.. XX.XX.XXXX Q. H. X. Y. P. P. Q., A.. XX.XX.XXXX Q. W., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu H. X. vo N. XX, H. XXXX, X. XXX, F. Č. XX rozviedol. Maloletého P. A.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky. Súčasne určil, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého výživné v sume 250,- € mesačne, vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode. Súd prvej inštancie otcovi umožnil stretávať sa s maloletým synom v párnom kalendárnom týždni od stredy 16,00 hod. do štvrtka 09,00 hod., v nepárnom kalendárnom týždni od piatku 16,00 hod. do nedele 19,00 hod., v nepárnom kalendárnom roku počas jarných prázdnin od nedele predchádzajúcej prázdninám 16,00 hod. do nasledujúcej nedele 19,00 hod., v párnom kalendárnom roku počas veľkonočných sviatkov od štvrtka 16,00 hod. do Veľkonočného pondelka 19,00 hod., v každom kalendárnom roku od prvého piatku mesiaca júl od 16,00 hod. do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 19,00 hod. a od prvého piatku mesiaca august od 16,00 hod. do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 19,00 hod., v párnom kalendárnom roku od 23.12. od 16,00 hod. do 25.12. do 16,00 hod. a v nepárnom

kalendárnom roku od 25.12. od 16,00 hod. do 27.12. do 16,00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 30.12. od 16,00 hod. do 02.01. do 16,00 hod. Miestom prevzatia a odovzdania maloletého otcom bude bydlisko matky, s výnimkou styku počas párneho kalendárneho týždňa, kedy sa prevzatie a odovzdanie maloletého uskutoční v predškolskom zariadení, pokiaľ vtedy maloletý nezostane v starostlivosti matky. Matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.06.2019 požiadala manželka/navrhovateľka o rozvod manželstva, z dôvodu vážneho rozvratu vzťahov medzi ňou a manželom, bez možnosti obnovenia manželského spoluzitia. Uviedla, že manželstvo bolo uzatvorené po sedemročnej známosti, ich vzťah ale nebol od počiatku harmonický, opakovane sa rozchádzali a schádzali pre mimopartnerské vzťahy manžela a jeho psychické problémy. Po poslednom odlúčení a následnom obnovení spoluzitia v roku 2016 neplánovane otehotnela. Ani počas jej tehotenstva sa manžel nesprával vzorne, preto ju prekvapilo, keď ju požiadal o ruku, s čím súhlasila, pretože ho milovala a čakali dieťa, ktorému chcela spoločne s ním vytvoriť stabilné a láskavé prostredie. Z narodenia syna sa spoločne veľmi tešili a zdalo sa, že ich spoluzitie nabere konečne harmonický smer. Manželstvo uzatvorila z lásky, ich spoluzitie bolo v tom čase harmonické a na manželovi sa neprejavovali stavy úzkosti a depresíí. Kúpili si byt, nasťahovali sa doň a ona verila, že manžel sa zmenil a konečne budú fungovať ako rodina. Spolu s dieťaťom absolvovali svadobnú cestu, počas ktorej sa však manžel správal odmietavo k nej aj k dieťaťu. Po návrate bolo správanie manžela nestále, mal zmeny nálad, mal obdobia, kedy sa o ňu a syna zaujímal, bol príjemný, trávil s nimi spoločný čas, pomáhal jej a obdobia nezaujmu, počas ktorých bol neustále v práci, na pracovných cestách, čas trávil sám alebo s kamarátmi, nezaujímal sa o domácnosť ani o ňu, odmietal s ňou komunikovať. Takéto zmeny nálad manžela nepriaznivo vplývali nielen na ňu, ale aj na dieťa. Vrcholom nevyspytateľného správania manžela bolo, keď dňa 29.03.2019 zorganizoval pre ňu romantickú večeru, strávili spoločne intímny romantický večer a v nasledujúce ráno jej oznámil, že ju aj syna opúšťa a už s ňou nechce žiť. V spoločnej domácnosti nežijú od polovice mája 2019, kedy sa manžel odsťahoval. Snažila sa s ním dohodnúť ohľadom starostlivosti o syna, dohodli sa na tom, že manžel sa s maloletým bude stýkať po ich vzájomnej dohode, neskôr však manžel zmenil názor a stanovil si striktné termíny stretnutí bez akceptácie jej názoru a režimu maloletého. Po opustení spoločnej domácnosti jej manžel oznámil, že podá návrh na rozvod, a keď si to rozmyslí s tým, že chce byť s ňou, návrh zoberie späť. Absolvovali párový coaching, kde sa dozvedela, že manžel ju neznáša a už od septembra 2018 rozmyšľal nad tým, ako ju opustí. Uvedomila si, že manžel je manipulátor a egoista, čo si ale on nepripúšťa. Manžel jej potvrdil, že má mimomanželský pomer. Manžel trpí psychickými problémami, depresívnymi stavmi a pocitom úzkosti. V rámci úpravy pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode navrhla maloleté dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti so zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oboma rodičmi. Výživné navrhla na maloleté dieťa určiť sumou 600,- € mesačne, pričom mesačné nevyhnutné výdavky naň vyčíslila sumou 660,- €. Uviedla, že maloletý je zdravý a jeho potreby sú porovnateľné s potrebami detí v jeho veku. Styk otca s maloletým navrhla upraviť každý páry utorok v kalendárnom roku od 16,00 hod. do stredy 08,00 hod, pričom otec maloletého po skončení styku odovzdá do predškolského zariadenia, každý páry štvrtok v kalendárnom roku od 16,00 hod. do piatku 08,00 hod, pričom otec maloletého po skončení styku odovzdá do predškolského zariadenia, každý nepáry týždeň v kalendárnom roku od piatku 16,00 hod. do nedele 19,00 hod., každý nepáry kalendárny rok počas jarných prázdnin od nedele predchádzajúcej prvému dňu prázdnin od 16,00 hod. do nasledujúcej nedele do 19,00 hod., každý páry kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov od štvrtka 16,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19,00 hod., každý rok počas letných prázdnin od druhého piatku v mesiaci júl od 16,00 hod. do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 19,00 hod. a od druhého piatku v mesiaci august od 16,00 hod. do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 19,00 hod., každý páry rok počas vianočných sviatkov od 23.12. od 16,00 hod. do 25.12. do 16,00 hod., každý nepáry rok počas vianočných sviatkov od 25.12. od 16,00 hod. do 27.12. do 16,00 hod. a každý páry rok počas vianočných sviatkov od 30.12. od 16,00 hod. do 02.01. do 16,00 hod.

3. Manžel navrhovateľky sa k návrhu vyjadril písomne tak, že s rozvodom manželstva súhlasí. Uviedol, že s manželkou sa zoznámil počas vysokoškolského štúdia, ich vzťah prechádzal rôznymi fázami, v ich spoluzití sa striedali pekné a turbulentné obdobia. Nesúhlasil s tým, že dôvodom opakovaného schádzania a rozchádzania boli jeho psychické problémy, tieto mala skôr manželka, čo pramenilo z jej snahy o dosiahnutie uznania vo všetkých oblastiach života a v prípade, ak sa tento pocit nedostavoval, trpela frustráciou. Keď manželka neplánovane otehotnela, vyčítala mu, že jej pokazil život a jej predstavy

o materstve boli značne negatívne. Počas celého tehotenstva sa snažil manželku podporovať, nakoľko ho znášala veľmi zle hlavne po psychickej stránke. Požiadal ju o ruku, snažil sa o ňu postarať, zabezpečiť jej domov, pracoval brigádne, aby mali dostatok financií. Po pôrode manželka trpela popôrodnými depresiami, mávala hysterické záchvaty, začala navštevovať psychoterapie. Spoločne sa snažili odstrániť problémy medzi nimi návštevami párového psychoterapeuta, čo ale k zlepšeniu ich vzťahov neprispelo, preto sa rozhodol v máji 2019 spoločnú domácnosť opustiť, keď takéto riešenie situácie považoval za najvhodnejšie. S prihladenutím na vek maloletého súhlasil s jeho zverením do osobnej starostlivosti matky. Súhlasil, aby maloletého zastupovali a spravovali jeho majetok obaja. Výdavky na maloletého vyčíslené v návrhu označil za nadhodnotené a nesúhlasil s výživným požadovaným matkou, ktoré nie je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť a za primerané považoval výživné v sume 200,- € mesačne. Styk s maloletým požadoval upraviť každý párny týždeň v kalendárnom roku od utorka 16,00 hod. do štvrtka 08,00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatku 16,00 hod. do nedele 19,00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas jarných prázdnin od nedele predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin 16,00 hod. do nasledujúcej nedele 19,00 hod., každý párny kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov od štvrtka 16,00 hod. do Veľkonočného pondelka 19,00 hod., každý párny kalendárny rok počas vianočných sviatkov od 23.12. od 16,00 hod. do 25.12. do 16,00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas vianočných sviatkov od 25.12. od 16,00 hod. do 27.12. do 16,00 hod., každý párny kalendárny rok počas vianočných sviatkov od 30.12. od 16,00 hod. do 02.01. do 16,00 hod., každý párny kalendárny rok počas letných prázdnin od 15.07. od 16,00 hod. do 31.07. do 16,00 hod. a od 15.08. od 16,00 hod. do 31.08. do 16,00 hod. a každý nepárny kalendárny rok počas letných prázdnin od 30.06. od 14,00 hod. do 15.07. do 16,00 hod. a od 31.07. od 16,00 hod. do 15.08. do 16,00 hod.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanovením § 24 ods. 1 až 4, § 25 ods. 1,2, § 28 ods.1,2, §36 ods.1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods.1 až 3, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine, § 2 ods. 1, 2, § 52, § 55, § 111 písm. b), c), d), j) a k) Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania neplní a v podstate ani v minulosti riadne neplnilo základný účel, v súlade s ustanovením § 1 ods. 2 Zákona o rodine, ktorým je vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva zabezpečujúceho riadnu výchovu detí. Manželia bývajú oddelene, nemajú spoločný intímny život, spoločne nehospodária a nezabezpečujú spoločne výchovu maloletého dieťaťa, čím je preukázané splnenie zákonných podmienok rozvodu manželstva. Za tejto situácie nie je predpoklad úpravy ich manželských vzťahov v zmysle obnovenia manželského spoluzitia. Za príčinu rozvratu manželstva účastníkov súd prvej inštancie ustálil ich neuvážení a nezodpovedný vstup do manželstva, keď manželka navrhovateľka sama uviedla, že ich vzťah nebol nikdy dobrý a prechádzal zlými a neutrálnymi fázami bez tých dobrých. Opakované rozchody a obnovenie partnerstva nemohli byť dobrým základom pre vytvorenie harmonického rodinného prostredia a spokojného manželského života.

5. Vo veci výkonu osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa a jeho zastupovania a spravovania majetku našli manželia zhodu podporenú kolíznym opatrovníkom. V konaní neboli zistené žiadne skutočnosti vylučujúce výchovné prostredie maloletého dieťaťa u matky a jeho zastupovanie a spravovanie majetku obidvomi rodičmi.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia taktiež uviedol, za odôvodnené potreby oprávneného (maloletého dieťaťa) považuje jednak potreby základné - stravovanie, odev a obuv, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomernú časť nákladov za bývanie, lieky a zdravotnícke úkony a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka - kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, dovolenky atď., to všetko zodpovedajúce veku. Súd prvej inštancie uviedol, že maloleté dieťa je vo veku troch rokov, navštevuje súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom 450,- €, zvýšené výdaje na výživu z dôvodu zdravotného stavu nemá. Mesačné nevyhnutné výdavky na maloletého matka vyčísliť sumou 660,- €.

7. Manželka navrhovateľka (ďalej len matka) je v akademickom roku 2019/2020 riadnou študentkou v 1. roku štúdia študijného programu ekonomická teória - denná forma, doktorandské (filozofia), III. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. Od 01.09.2019 má vyplácané štipendium, za pomernú časť roka 2019 v priemernej mesačnej výške 734,- € a za január 2020: 807,50 €. Do 15.02.2020 poberala rodičovský príspevok v mesačnej výške 220,70 € v roku 2019 a v roku 2020: 370,- € mesačne. V roku 2019 mala v mesiacoch január až máj príjem od MIDIO, s.r.o., v priemernej mesačnej výške 263,48 € netto. Svoje mesačné nevyhnutné výdavky vyčísliť sumou 330,- € a na zabezpečenie bývania sumou 1.150,- €.

Trvalo zvýšené výdaje z dôvodu zdravotného stavu nepreukázala. V obchodnom ani v živnostenskom registri vedená nie je. Iné vyživovacie povinnosti nemá.

8. Manžel navrhovateľky (ďalej len otec) pracuje ako lekár v Univerzitej nemocnici Bratislava s priemerným čistým mesačným zárobkom v roku 2019: 1.772,86 € a v januári 2020: 2.130,55 €. Zároveň má zárobok aj z Nemocnice s poliklinikou Sv. Lukáša Galanta, a.s., kde v roku 2019 zarobil v priemere 200,50 € netto mesačne a v januári 2020: 210,68 €. Na základe dohody o vykonaní práce so Slovenským zväzom ľadového hokeja v roku 2019 zarobil v hrubom - v 3/2019 sumu 350 €, v 7/2019 a 8/2019 po 305 €, v 10/2019 sumu 225,- € a v 11/2019 sumu 390,- €. Svoje mesačné výdavky vyčíslil sumou 1.975,- €. Trvalo zvýšené výdaje z dôvodu zdravotného stavu nepreukázal. V obchodnom ani v živnostenskom registri vedený nie je. Iné vyživovacie povinnosti nemá.

9. Za výživné primerané veku a potrebám maloletého dieťaťa súd prvej inštancie považoval sumu 250,- € mesačne. Na zreteľ vzal dobrý zdravotný stav dieťaťa, ktorý si nevyžaduje mimoriadne náklady. Maloletý síce navštevuje súkromné predškolské zariadenie s celkovými mesačnými nákladmi 450,- €, v konaní však nebolo preukázané, že jeho umiestnenie do štátneho, finančne podstatne menej náročnejšieho zariadenia nebolo možné, napr. pre nedostatok voľných miest. Takto určené výživné zodpovedá aj možnostiam a schopnostiam otca, ktorý pôsobí ako lekár v dvoch nemocničných zariadeniach a má aj nepravidelný príjem z aktivity vykonávanej na základe dohody o vykonaní práce. U matky je potrebné prihliadať na to, že má ukončené vysokoškolské vzdelanie a jej súčasné doktorandské štúdium v dennej forme, z titulu ktorého je jej príjmom len štipendium, nie je sústavnou prípravou na budúce povolanie, ale len zvyšovaním odbornosti a kvalifikácie. Z toho dôvodu nie je možné jej nízky mesačný príjem vo vzťahu k uspokojovaniu opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa saturovať vyšším výživným zo strany otca, keď má možnosť riadne sa zamestnať a ďalšie vzdelávanie riešiť napr. externým štúdiom popri zamestnaní. Zároveň je potrebné pripomenúť, že obaja rodičia si musia plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu prioritne, a to aj na svoj vlastný úkor, teda uprednostniť uspokojovanie potrieb dieťaťa pred potrebami vlastnými. Matka osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa čiastočne kompenzuje svoju finančnú povinnosť k nemu a istú časť jeho potrieb uhrádza aj z rodinných prídavkov.

10. Styk otca s maloletým dieťaťom bol upravený v intenciách zhodných vyjadrení a požiadaviek rodičov, je teda vyhovujúci nielen pre dieťa, ale tiež pre nich samotných. Súdna úprava styku má predovšetkým zamedziť vzájomným nedorozumeniam a konfliktným situáciám medzi rodičmi a dieťaťu zabezpečiť pestovanie a upevňovanie vzťahu s otcom po ukončení spoluzitia rodičov.

11. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku o výživnom podala matka maloletého odvolanie, s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 63 CMP, pretože súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Navrhovateľka má za to, že súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie nesprávne ustálil skutkový a právny záver, ohľadom určenia výšky výživného pre maloletého P. U.. Zdôraznila, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966). Matka má za to, že základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie výšky nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory. Pokiaľ napríklad rodič pravidelne a opakovane v roku trávi dovolenku v zahraničí, má dieťa právo zdieľať s ním jeho životnú úroveň, a

teda tento rodič buď berie dieťa so sebou alebo dieťa so sebou na dovolenky neberie a vznikne mu povinnosť prispieť na náklady dieťaťa na dovolenku, ktoré vynaloží za dieťa druhý rodič. Platná právna úprava predpokladá úpravu výživného pre deti vo výške primeranej ich pomerom. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom sa určuje tak, aby to zodpovedalo odôvodneným potrebám detí a príjmom a majetkovým pomerom rodičov. Vychádza sa i z toho, že práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje dieťaťu, tvoria materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytne v peniazoch. Odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvnené schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti obmedzené, sú odôvodnenými iba bežné potreby maloletého dieťaťa. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale ešte prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Takéto chápanie je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne detí, životnej úrovne rodičov. Výživné na maloleté deti má prednosť pred inými výdavkami rodičov detí. Matka zdôraznila, že vyššie uvedené zákonné aspekty súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vôbec nezohľadnil, a preto súdne rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Počas celého súdneho konania otec zavádzal súd ohľadom výšky jeho príjmov. V písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 06.08.2019 otec uviedol, že jeho čistý mesačný príjem zo zamestnania v UNB je 895,86 €, okrem ktorého poberá ešte mzdu z NsPv Galante v sume 240,- € mesačne v hrubom. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že čistý priemerný mesačný príjem otca za posledných 12 mesiacov (02/19 - 01/20) z oboch pracovných pomerov bol v sume 2.043,- €, čo je násobne vyššie ako tvrdil odporca. Matka má za to, že otec vedome zatajil ďalší príjem zo Slovenského zväzu ľadového hokeja a aj potom, čo navrhovateľka na túto skutočnosť poukázala, súdu uviedol, že sa nejedná o pravidelný príjem, nakoľko sa mal zúčastniť len dvoch sústrezení v roku 2019, čo predstavuje v priemere 70,- € mesačne. Uvedené tvrdenie otca opäť nie je pravdivé, pretože navrhovateľka žila s otcom v spoločnej domácnosti, a preto má vedomosť o tom, že otec sa sústrezení zúčastňuje každý kalendárny rok (otec sa sústrezení SZLH zúčastňoval pravidelne posledných 5 rokov). Taktiež na základe dopytu súdu Sociálna poisťovňa uviedla, že príjem otca zo Slovenského zväzu ľadového hokeja bol v roku 2019 násobne vyšší ako uviedol otec, a to v priemernej sume 131,- € mesačne. Celkový priemerný čistý mesačný príjem otca je teda v sume 2.174,- €. S poukazom na otcom dosiahnuté vzdelanie, vykonávané povolanie, ďalšie otcom deklarované kontinuálne vzdelávanie a predpoklad úspešného absolvovania atestačnej skúšky je predpoklad, že sa príjem otca bude zvyšovať. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Preto je potrebné pri vyhodnocovaní dokazovania výslovne uviesť koľko vyživovacích povinností má otec (rovnako i matka). (Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoP/15/2016). S poukazom na vyššie citovaný právny názor Krajského súdu v Trnave pri čistom mesačnom príjme otca v sume 2.174,- € by výživné na maloletého P. U. malo predstavovať minimálne sumu 434,-€ mesačne (20% z čistého príjmu). Aj z tohto dôvodu považuje matka súdom určené výživné v sume 250,- € za nízke, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Otec deklaroval mesačné výdavky v sume 1.975,- €, ktoré žiadnym spôsobom nepreukázal. Deklarované výdavky sú vykonštruované, nereálne a umelo navýšené, s cieľom spotrebovať celý mesačný príjem otca a vytvoriť tak dojem, že otec nie je schopný hradiť navrhovateľkou požadované výživné. Navrhovateľka deklarované výdavky otca spochybnila na pojednávaní dňa 02.03.2020. Otec neplatí žiaden úver v sume 80,- €, ani nájomné v sume 565,- €. Otec nerekonštruje žiaden byt, ale býva v prenájme so svojim kamarátom, kde za nájom platí 300,- € mesačne. Výdavky na auto - benzín v sume 310,-€ mesačne sú premrštené, rovnako ako účelovo vykonštruované výdavky na kaderníka, kozmetiku, kultúru, hobby, vzdelávanie, oblečenie a ďalšie výdavky, ktoré napriek tomu nemajú prednosť pred výživným na maloleté dieťa. Je nepredstaviteľné, že otec prezentuje mesačné náklady na živobytie v sume 1.775,-€, ale poplatok za škôlku v sume 460,-€ pre jeho jediného syna považuje za nadštandard. Súd nepovažoval príjem otca a ani ním prezentované bežné výdavky za nadštandard. Na druhej strane má matka za to, že súd svojím rozhodnutím uprel právo maloletého P. U. podieľať sa na životnej úrovni otca. Okrem výživného sa pritom otec nepodieľa žiadnym iným spôsobom na úhrade každodenných potrieb maloletého. Matka uviedla, že otec nekupuje maloletému žiadne oblečenie, neprispieva na jednorazové zvýšené výdavky, netráva s maloletým žiadne dovolenky. Otec sa so svojou priateľkou a jej deťmi zúčastnil týždňovej lyžovačky na SVK, avšak maloletého doposiaľ nevzal ani na jediný výlet. Keď sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti, navrhovateľka zbalila otcovi kompletné oblečenie pre maloletého syna, vrátane posteľných obliečok a

hračky (dôkaz v súdnom spise: komunikácia navrhovateľky s otca a jeho priateľkou). Navrhovateľka sa pozmeneným návrhom domáhala určenia výživného v sume 350,- € mesačne. S uvedenou sumou otec súhlasil v súvislosti s uzavretou ústnou dohodou o úprave styku otca s maloletým synom aj počas sviatkov pred začiatkom pojednávania dňa 25.11.2019. Na pojednávaní dňa 25.11.2019 však dohodu v časti výšky výživného vedome porušil. V bode 26. odôvodnenia rozsudku je nesprávne uvedený skutkový záver o mesačných nevyhnutných výdavkov na maloletého vo výške 660,- €. Na základe uznesenia súdu zo dňa 25.11.2019 navrhovateľka písomným podaním zo dňa 19.02.2020 vyčíslila základné mesačné výdavky na maloletého P. U. na sumu 770,- €. V uvedených výdavkoch pritom neboli zohľadnené náklady na bývanie, ktoré zabezpečuje navrhovateľka. Navrhovateľka uviedla len výdavky výlučne vynaložené na každodenné nevyhnutné potreby maloletého dieťaťa, zatiaľ čo čistý mesačný príjem otca súd nepovažoval za nadštandardný, výdavky na dieťa v sume 660,- € súd považoval za nadštandardné a to s poukazom na navštevovanie predškolského súkromného zariadenia. Súd pritom nebral do úvahy tú podstatnú skutočnosť, že nástup maloletého do súkromného opatrovateľského centra DETSKÉ KRÁLOVSTVO inicioval práve otec (dôkazy v súdnom spise: komunikácia otca s riaditeľkou predškolského zariadenia z mája 2019). Otec si bol vedomý mesačného poplatku v sume 460,- €, keď uvedené súkromné centrum vyberal. Maloletý P. U. mal v tej dobe 2 roky a nebol „odplienkový“, takže pravdepodobnosť, že by bol umiestnený do štátneho predškolského zariadenia bola žiadna. Z uvedeného dôvodu matka rozporuje záver súdu v bode 29. odôvodnenia rozsudku o tom, že navrhovateľka nepreukázala, že by umiestnenie maloletého do štátneho, podstatne lacnejšieho, predškolského zariadenia nebolo možné. O umiestnenie maloletého P. U. do štátneho predškolského zariadenia sa rodičia ani neuchádzali. Dôvod, pre ktorý sa otec rozhodol pre uvedené zariadenie bol ten, že matka otca pozná riaditeľku tohto opatrovateľského centra a otec mal naň pozitívne referencie. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka akceptovala rozhodnutie otca. Skutočnosť, že maloletý syn navštevuje súkromné zariadenie bola pre otca vždy benefitom a to hlavne vtedy, keď otec nevedel zabezpečiť osobnú starostlivosť sám. Keď mal mať otec na základe dohody s matkou syna vo svojej starostlivosti počas školských prázdnin (kedy sú štátne školské zariadenia zavreté) a nezariadil si výmenu služby v nemocnici, umiestnil syna do škôlky. Toto sa samozrejme navrhovateľke nepáčilo a nie raz takýto postup otcovi vytykala. Je zarážajúce, že súd si osvojil argumentáciu otca o tom, že poplatok za škôlku, ktorú sám otec vyberal, a ktorá mu neraz vyšla v ústrety, keď si otec nevedel zariadiť služby v nemocnici, je nadštandard, na ktorý otec nemusí prispievať. Rozvod manželstva a sebecký prístup otca nie je podľa názoru matky racionálny dôvod k tomu, aby dieťa zmenilo predškolské zariadenie, na ktoré si zvyklo, vyhovuje mu a má tam kamarátov. V tejto dobe by zmena predškolského zariadenia nebola v záujme maloletého. Životná úroveň otca sa napriek rozvodu manželstva nezníži a jeho nadštandardný príjem umožňuje podieľať sa na úhrade tohto poplatku. Maloletého P. U. už aj bez toho rozvod jeho rodičov dostatočne negatívne poznačil a nie je žiaduce ani prospešné, aby mu rodičia zmenili ďalšie výchovné prostredie, v ktorom sa cíti dobre. S argumentom súdu, že matka sa snaží vyšším výživným saturevať svoj nízky príjem (bod 29. odôvodnenia rozsudku) nemôže súhlasiť, nakoľko matka si vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi plní výkonom každodennej osobnej starostlivosti a zabezpečením jeho bývania. Otec neprispieval na výživu maloletého od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti po dobu 10 mesiacov, pričom jeho vyživovaciu povinnosť do dnešného dňa supľujú rodičia navrhovateľky. Navrhovateľkou požadované výživné neslúži na úhradu jej potrieb, ale na úhradu potrieb maloletého P. U., ktorého životná úroveň by mala byť rovnaká ako životná úroveň otca. Čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa. Súd nesprávne právne vec posúdil, nakoľko toto hľadisko nebral pri svojom rozhodovaní do úvahy. Aj v aktuálnej dobe, počas trvania krízových opatrení, navrhovateľka vykonáva prácu z domu a zabezpečuje každodennú osobnú starostlivosť o dieťa, keďže otec nijakým spôsobom starostlivosť nezabezpečuje. Súčasné doktorandské štúdium a štipendium, ktoré navrhovateľka poberá, je s poukazom na dopad krízových opatrení na pracovný trh, jediné možné riešenie pre navrhovateľku. S prihliadnutím na mesačný príjem otca v sume 2.174,- € a skutočnosť, že otec má len túto jedinú vyživovaciu povinnosť, nemá žiadne výdavky, ktoré by mali mať prednosť pred výdavkami na maloletého P. U., o ktorého osobnú starostlivosť zabezpečuje výlučne matka, a otec sa mimo súdom určené výživné žiadnym iným spôsobom nepodieľa na starostlivosti o dieťa, je navrhovateľkou požadované výživné v sume 350,- € mesačne adekvátne možnostiam a schopnostiam otca a odôvodneným potrebám maloletého syna. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výšky výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane

výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby a s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti žiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napr. súvisia so zdravotným stavom oprávneného. Podľa názoru matky súd prvej inštancie správne poznamenal, že obaja rodičia si musia plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu prioritne, a to aj na svoj vlastný úkor, teda uprednostniť uspokojovanie potrieb dieťaťa pred potrebami vlastnými. Osobná starostlivosť o maloletého syna, zabezpečovanie jeho nielen každodenných potrieb, ale aj potrieb kultúrnych, odevných, spoločenských, sociálnych, zdravotných a ostatných zostalo výlučne na pleciach navrhovateľky. Navrhovateľka taktiež v prospech maloletého syna zriadila životné poistenie, na ktoré mu mesačne prispieva sumou 56,50 €. Aj takýmto spôsobom sa navrhovateľka snaží finančne zabezpečiť potreby maloletého v budúcnosti. Rovnako aj otec by mal uprednostniť potreby maloletého pred svojimi osobnými výdavkami. Aj kolízny opatrovník, ktorý zastupuje záujmy maloletého dieťaťa, sa na pojednávaní dňa 02.03.2020 vyjadril, že maloletý P. U. by mal zdieľať životnú úroveň otca, ktorého výdavky tak, ako ich deklaroval nemajú prednosť pred výdavkami na maloletého syna. Z uvedeného dôvodu matka navrhla, aby Krajský súd v Bratislave zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02.03.2020, č.k. 59P/110/2019-137, v rozsahu 4. výroku o určení výživného na maloletého P. U. Q., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je povinný platiť na maloletého výživné v sume 350,- € mesačne vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode.

13. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky vyjadril tak, že sa pridriavajú ich doterajších vyjadrení, ktoré odprezentovali na súdnom pojednávaní dňa 02.03.2020. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/110/2019-137, zo dňa 02.03.2020, navrhujú ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť.

14. Otec sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu matky vyjadril tak, že súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie považuje za dostatočné a skutkový a právny záver za správne ustálený, samotné výživné na maloletého určené súdom prvej inštancie vzhľadom na vek maloletého, jeho odôvodnené potreby, dobrý zdravotný stav, ako aj s ohľadom na životnú úroveň rodičov za správne určené. Matka úvodom odôvodnenia ňou podaného odvolania uvádza, že: „Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970).“ Zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine § 62 ods. 2 uvádza: „Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.“ Na základe vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom je zrejmé, že matka maloletého Martinka je vysokoškolsky vzdelaná, má ukončené 2 vysoké školy, pričom sa rozhodla napriek jej kvalifikácii, získaným vedomostiam, vzdelaniu ďalej študovať - v akademickom roku 2019/2020 je riadnou študentkou v 1. roku štúdia študijného programu ekonomická teória - denná forma, doktorandské (filozofia), III. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. Pričom je jej vyplácané štipendium, za pomernú časť roka 2019 v priemernej mesačnej výške 734,- € a za január 2020 vo výške 807,50 € a v roku 2019 mala v mesiacoch január až máj príjem od MIDIO, s.r.o., v priemernej mesačnej výške 263,48 € netto. Otec zastáva názor, že vzhľadom na povinnosť oboch rodičov prispievať na výživu svojich detí, schopnosti a možnosti matky, ako aj vzhľadom na jej vzdelanie sa matka svojím rozhodnutím opätovne študovať vo forme denného štúdia zbavuje reálnych zárobkových možností, a preto sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie v bode 29 rozsudku, že nie je možné jej nízky mesačný príjem vo vzťahu k uspokojovaniu opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa saturovať vyšším výživným zo strany otca, keď má možnosť riadne sa zamestnať a ďalšie vzdelávanie riešiť napr. externým štúdiom popri zamestnaní. Matka ďalej v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že otec počas celého súdneho konania zavádzal súd o výške jeho príjmov. S uvedením tvrdením matky nemožno súhlasiť. Otec ako osoba pracujúca v pracovnom pomere na základe výzvy súdu v súdom stanovených lehotách pred pojednávaním, ako aj priamo na pojednávaní, doložil do súdneho spisu potvrdenia zamestnávateľa o výške jeho príjmu - mzdové výmery. Bola to práve matka, ktorá bola súdom počas prvého pojednávania dňa 25.11.2019 vyzvaná, aby vydokladovala svoje príjmy - súdom jej bolo uložené, aby predložila dôkazy, že je doktorantkou na EU v BA, odkedy, a rozpis a rozpis príjmu od nástupu na doktorantské štúdium brutto a netto za každý mesiac zvlášť s vyznačením odvodov a zrážok, dane a všetkých finančných náležitostí. Na pojednávaní konanom dňa 02.03.2020 matka

uviedla, že otec nepredložil dôkaz o svojom príjme, ktorý má ako lekár hokejovej reprezentácie do 20 rokov zo Slovenského zväzu ľadového hokeja. Na predmetnom pojednávaní otec k tomuto príjmu uviedol prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, že otec nepopiera príjem zo slovenskej hokejovej reprezentácie, a nakoľko otec túto činnosť nevykonával sústavne, nejednalo sa o pravidelný príjem, otec zabudol tento príjem dokladovať. V priebehu pojednávania súd zabezpečil do spisu výpis zo SP ohľadom príjmov otca, ktorý obsahuje aj rozpis príjmu otca z pracovnej aktivity pre SZLH. Na základe rozpisu je zrejmé, že nešlo o pravidelný príjem, skôr veľmi zriedkavú a občasnú činnosť otca, o čom svedčí aj fakt, že otec napr. v roku 2020 nemal absolútne žiaden príjem zo Slovenského zväzu ľadového hokeja. Matka ďalej vo svojom odvolaní argumentuje a poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoP/15/2016 v súvislosti s názorom predmetného senátu KS Trnava. Matka uvádza že: „Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu.“ Následne matka s poukazom na názor KS Trnava vo svojom odvolaní uskutočňuje prepočet, aké výživné by podľa jej názoru mal uhrádzať otec. S týmito právnymi názormi matky uvedenými v jej odvolaní sa otec nestotožňuje a dovoľ si uviesť, že práve matkou v odvolaní citované rozhodnutie - Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoP/15/2016 zo dňa 30.06.2016 dalo za pravdu odvolaniu otca maloletého dieťaťa (ako povinného k plateniu výživného), ktorý súdu prvej inštancie okrem iného vytkol, že sa dostatočne nezaoberal námietkou, podľa ktorej si chce matka dieťaťa prostredníctvom výživného uspokojovať aj svoje potreby. Krajský súd Trnava v nadväznosti na tento argument uviedol, že všeobecné súdy by skutočne mali zamedziť tomu, aby s ohľadom na spotrebný charakter výživného nebolo výživné stanovené v takej výške, ktorá by (nepriamo) umožňovala aj uspokojovanie potrieb iných osôb, než oprávneného maloletého dieťaťa. Bohužiaľ sa otec domnieva, že matka maloletého si chce cez výživné z významnej časti uspokojovať aj svoje potreby. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa majú svoju hranicu danú spotrebným charakterom výživného, z ktorého dôvodu je potrebné dbať na to, aby výživné nad túto hranicu nepriamo neuspokojovalo z časti i potreby iných osôb. Matka v odôvodnení jej odvolania spochybňuje mesačné výdavky otca, považuje ich za nereálne a umelo navýšené. Otec trvá na ním deklarovaných výdavkoch. Otec na úhradu niektorých svojich výdavkov má nastavené trvalé príkazy v banke. Otec predložil súdu prehľad trvalých príkazov zriadených na bankovom účte otca. Ide o nasledujúce mesačné výdavky: Nájomné garáž 80,- €, NN životná poisťka 58,50 €, Poistenie PSS 24,64 €, Príspevok strava 200,- €, Sporenie 50,- €, Sporenie P. 50,-€, SPP W. 6,60 €, Správa W. 95,59 €, úver 125,-€, výživné P. 250,- € ,ZSE W. 25,- €, spolu trvalé príkazy 1.018,73 €. Otec uviedol, že uhrádza mesačne sumu 400,- € za užívanie 2-izbového bytu na ulici W. X Q. W.. Ďalej otec mesačne hradí mobilný telefón 48,- €, Internet TV- 28,- €, auto - pohonné hmoty 200,- €, motorové vozidlo prevádzka, údržba, poisťka 110,- €, oblečenie, obuv 50,- €, lieky, lekáreň 15,- €, Kozmetika a kaderník - 55,- €, psychológ 60,- €, vzdelávanie 30,- €, voľnočasové aktivity 80,- €, spolu: 676,- €. Tvrdenia matky, že otec sa okrem výživného na maloletého nepodieľa žiadnym iným spôsobom na úhrade každodenných potrieb maloletého, že maloletému nekupuje žiadne oblečenie apod. sa nezakladá na pravde a je zavádzajúce. Už v priebehu konania pred prvoinštančným súdom otec uviedol, že maloletému nakúpil oblečenie a matka toto oblečenie odmieta prevziať. Počas obdobia, ktoré maloletý trávi u otca má pre maloletého nakúpené oblečenie, hračky. Rovnako počas tohto času s maloletým trávi voľnočasové aktivity. Otec sa niekoľkokrát dotazoval matky, či maloletému má niečo nakúpiť, či maloletý niečo nepotrebuje, matka ho vždy odmietla a uviedla „nie“. Okrem vyššie uvedeného otec už pred prvoinštančným súdom preukázal, že maloletému P. dlhodobo sporí a prispieva aj na sporenie maloletého sumou 50,- € mesačne. Tvrdenia matky v časti jej odvolania, že sa pozmeneným návrhom domáhala určenia výživného v sume 350,- € /pôvodne matka žiadala vo svojom návrhu zo dňa 17.06.2019 sumu 600,- € mesačne/, a že otec s touto sumou 350,- € súhlasil sa nezakladajú na pravde. Pre otca je zarážajúce, že matka si dovoľí tvrdiť, že uzavreli ústnu dohodu ohľadom výživného na maloletého, a následne ju otec mal na pojednávaní konanom dňa 25.11.2019 porušiť. Toto tvrdenie matky považuje otec za absurdné. Vo vzťahu k argumentácii matky týkajúcej sa predškolského zariadenia, konkrétne súkromného predškolského zariadenia sa otec vyjadril do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 02.03.2020, pričom uviedol prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, že návštevu súkromného predškolského zariadenia maloletým považuje za nadštandard. Rovnako v čase podania samotného návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode matka vyčíslila výdavky na jasle v sume 350,- €, pričom otec sa k jej návrhu vyjadril písomne - podanie zo dňa 06.08.2019, kde uviedol „navrhovateľka vo svojom návrhu uvádza výdavok v sume 350,- € mesačne za jasle. Pričom maloletý vôbec jasle nenavštevuje a rodičia sa nedohodli, že ich navštevovať bude.“ Preto sa otec stotožňuje s argumentáciou prvoinštančného súdu uvedenou v bode 29.odôvodnenia rozsudku vo

vzťahu k súkromnému predškolskému zariadeniu. Matka ďalej argumentuje v odôvodnení jej odvolania, že sa aj kolízny opatrovník, ktorý zastupuje záujmy maloletého dieťaťa, na pojednávaní dňa 02.03.2020 vyjadril, že maloletý P. U. by mal zdieľať životnú úroveň otca. Matka avšak opomenula uviesť, že ten istý kolízny opatrovník sa vyjadril aj k odporúčanej výške výživného, kde odporučal súd výživné určiť v sume 250 - 300,- € mesačne. Na základe vyššie uvedených skutočností otec navrhol odvolaciemu súdu - Krajskému súdu v Bratislave, aby rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02.03.2020, č.k.59P/110/2019-137, v rozsahu 4. výroku o určení výživného na maloletého P. U. Q., A.. XX.XX.XXXX potvrdil.

15. Matka sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila k vyjadreniu otca a uviedla, že otec vo svojom vyjadrení zastáva názor, že: „Vzhľadom na povinnosť oboch rodičov prispievať na výživu svojich detí, schopnosti a možnosti matky, ako aj vzhľadom na jej vzdelanie sa matka svojím rozhodnutím opätovne študovať vo forme denného štúdia zbavuje reálnych zárobkových možností, a preto sa stotožňujeme s argumentáciou súdu prvého stupňa v bode 29 rozsudku, že nie je možné jej nízky mesačný príjem vo vzťahu k uspokojovaniu opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa saturovať vyšším výživným zo strany otca, keď má možnosť riadne sa zamestnať a ďalšie vzdelávanie riešiť napr. externým štúdiom popri zamestnaní.“ Navrhovateľka vyjadrenie odporcu považuje za účelové. Navrhovateľka dáva do pozornosti súdu nasledovné skutočnosti. Navrhovateľke dňa 16.02.2020 skončila rodičovská dovolenka. Po skončení rodičovskej dovolenky bola navrhovateľka zo strany zamestnávateľa, spoločnosť MIDIO, s.r.o., oznámená, že jej pracovná pozícia bola zrušená a zamestnávateľ jej ponúkol inú pracovnú pozíciu. Touto pracovnou pozíciou bolo pracovné miesto asistentky predaja, pričom základné pracovné podmienky prislúchajúce k pracovnému miestu boli základná mesačná mzda 696 € brutto, 38,75 hodinový pracovný týždeň, dvojjmenná prevádzka. Navrhovateľka sa rozhodla túto ponuku neprijíť a pokračovať v štúdiu na treťom stupni vysokej školy z dôvodov, ktoré sú rozhodne v záujme maloletého. Dôvody tohto rozhodnutia boli najmä: navrhovateľke je vyplácané štipendium vo výške 807,50 € netto, navrhovateľka vykonáva pedagogickú činnosť výlučne v čase, kedy je maloletý syn v predškolskom zariadení, navrhovateľka tak môže flexibilnejšie zabezpečiť osobnú starostlivosť pre maloletého syna, keďže v Bratislave nemá rodinu ani iných blízkych príbuzných, ktorí by jej vedeli pomôcť so zabezpečením starostlivosti o maloletého syna a na odporcu sa navrhovateľka v tejto veci nemôže spoliehať. Okrem uvedeného navrhovateľka uvádza, že správnosť jej rozhodnutia sa ukázala aj v aktuálnom období corona krízy. Navrhovateľka mala možnosť pracovať aj počas tejto krízy a to výukou online hodín. Nebola nútená, ako mnohí iní rodičia prejsť na OČR, kedy sa príjem znižuje, a teda jej príjem sa neznížil ani v tomto neľahkom období. Navrhovateľka zároveň mohla zabezpečiť aj starostlivosť o maloletého syna, ktorý v tom čase nemohol navštevovať predškolské zariadenie a všetku starostlivosť o maloletého syna zabezpečovala sama bez akejkoľvek pomoci a záujmu otca. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka vždy koná v záujme maloletého syna a jeho záujem je jej prvoradý. Matka má za to, že tvrdenie otca, že „sa matka svojím rozhodnutím opätovne študovať vo forme denného štúdia zbavuje reálnych zárobkových možností“ neobstojí, keďže jej príjem vo forme štipendia je 807,50 € netto, čo je podstatne vyššie, ako by bol jej príjem v spoločnosti MIDIO, s.r.o. za pracovné miesto, ktoré jej bolo ponúknuté t.j. 696 € brutto. Navrhovateľka by nemohla vykonávať obe práce, a preto sa rozhodla prijať tú, z ktorej má vyšší príjem a v neposlednom rade má navrhovateľka väčšie možnosti, ohľadom zabezpečovania potrieb maloletého syna. Navrhovateľka uviedla, že sa zároveň plne pridrižiava všetkým svojim doterajším prednesom, vyjadrením a skutočnosťami uvedenými vo svojom odvolaní. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že „matka ďalej v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že otec počas celého súdneho konania zavádzal súd a výške jeho príjmu“, pričom otec v zmysle svojho vyjadrenia s týmto nesúhlasí. Otec sa vo svojom vyjadrení snaží navrhovateľku vykresliť, že ona mala súd zavádzať o svojom príjme, keď nepredložila dôkaz o svojom štipendiu. S týmto však podľa matky nemožno súhlasiť, keďže navrhovateľka svoj zdroj príjmu vo forme štipendia nezatajila, uviedla ho súdu na pojednávaní dňa 25.11.2019, len si zabudla vyžiadať od školy doklad o výške štipendia. Tento doklad bol súdu predložený a jej vyjadrenie o jej príjme zo dňa 25.11.2019 bolo potvrdené. Otec, tak ako už matka uviedla v odvolaní, neustále zavádzal ohľadom svojho príjmu, a to až do skončenia dokazovania. Ak by navrhovateľka nebola namietala skutočnosť, že otec má príjem aj zo Slovenského zväzu ľadového hokeja (ďalej ako „SZLH“), otec by tento príjem nikdy nepriznal. Navrhovateľka považuje tvrdenie odporcu, že „otec zabudol tento príjem dokladovať“ za absolútne účelové. Odporca mohol zabudnúť predložiť o tomto príjme dôkaz, avšak nemal/nemohol „zabudnúť“ tento príjem uviesť. Okrem uvedeného aj po poukázaní zo strany navrhovateľky na existenciu ďalšieho zdroja príjmu otca, otec súdu uviedol oveľa nižšiu sumu, ako bola zo strany súdu následne zistená, na základe dopytu Sociálnej poisťovne. Otec tým, že tento svoj príjem zatajil, napriek tomu, že

mal vedomosť o ňom, absolútne poprel jeho existenciu a tým zavádzal súd. Dôkaz o príjme otca zo SZLH bol zabezpečený až súdom na pojednávaní dňa 02.03.2020, a to na základe návrhu navrhovateľky. Preto tvrdenia otca v jeho odvolaní ohľadom jeho príjmu zo SZLH neobstoja a navrhovateľka ich považuje za účelové v snahe opätovne zaviesť súd a vykresliť osobu otca v pozitívnom smere. Navrhovateľka uviedla, že sa zároveň plne pridrižiava všetkých svojich doterajších prednesov, vyjadrení a skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Otec sa vo svojom vyjadrení vyjadruje aj k zaužívanej rozhodovacej praxi pri určovaní výšky výživného pre maloleté deti. Navrhovateľka sa plne pridrižiava všetkých svojich doterajších prednesov, vyjadrení a skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Otec sa vo svojom vyjadrení vyjadruje k svojim výdavkom, ktoré boli navrhovateľkou spochybnené. Navrhovateľka naďalej považuje výdavky otca za nereálne, umelo navýšené a ničím nepreukázané. Navrhovateľka poukazuje aj na ďalšiu spornosť výdavkov otca. Otec na pojednávaní dňa 02.03.2020 predložil rozpis výdavkov o tom, že jeho mesačný výdavok za nájom je 565,- €. Podľa predloženého vyjadrenia otca je však jeho výdavok za nájom podstatne nižší ako uvádzal. Otec vo svojom vyjadrení uviedol, že nájom je 400,- €, čo bolo potvrdené aj čestným prehlásením zo dňa 22.05.2020, ktoré predložil otec súdu. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že žije v byte na W. J. Q. W.. Je však nanajvýš zvláštne, že naďalej prispieva na stravu do domácnosti, v ktorej už údajne nežije. Podľa predložených trvalých príkazov, otec príspevok na stravu posielal na ten istý účet ako splátku úveru/pôžičky v zmysle Zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril so svojou súčasnou partnerkou. Otec teda posielal príspevok na stravu na účet svojej partnerky, a to aj napriek tomu, že v tejto domácnosti nežije. Navrhovateľka má za to, že je zarážajúce, že otec posielal svojej partnerke bezdôvodne sumu 200 € mesačne a na maloletého syna má prispievať len sumou 250,- € mesačne. Navrhovateľka opätovne uviedla nevyhnutné výdavky, ktoré má spojené s maloletým synom a to: Oblečenie 50,- €, strava 100,- €, vitamíny/lieky/zdravotná starostlivosť 10,- €, voľnočasové aktivity a krúžky 30,- €, hračky, knižky, vymoľovánky a pod. 20,- €, kozmetika a hygienické potreby 100,- €, predškolské zariadenie 460,- €, nájom bytu 85,- € (170,- €: 2 osoby) Internet a TV 11,- € (22,- €: 2 osoby) pohonné hmoty 25,- € (50,- €: 2 osoby) t.j. spolu 891,- €. Príjem navrhovateľky je 807,- € mesačne a otec prispieva na výživu maloletého syna sumou 250,- € mesačne, t.j. navrhovateľka mesačne disponuje sumou 1.057,- €. Výdavky na maloletého syna sú 891,- €. Vzhľadom na uvedené navrhovateľka nielenže poskytuje maloletému synovi osobnú starostlivosť, ale pokrýva v prevažnej a v neúmernej časti náklady spojené so starostlivosťou o neho. Navrhovateľke pri zachovaní tohto stavu, ktorý nastolil prvoinštančný súd nezostáva žiadna suma na pokrytie jej nákladov, a teda ani suma životného minima vo výške 201,20 €. Otec nemôže požadovať, aby jeho zákonnú povinnosť voči maloletému synovi suplovali iné osoby, ako napr. starí rodičia (rodičia navrhovateľky). Okrem uvedeného je nevyhnutné podľa matky opätovne poukázať aj na ďalšie účelové konanie otca vo vzťahu k výške výživného na maloletého syna aj do budúcnosti. Otec predložil súdu Zmluvu o pôžičke zo dňa 14.04.2020, ktorou si požičal bezúčelovo sumu vo výške 15.000,- € od svojej partnerky. Pôžičku sa zaviazal splácať tak, že do doby atestácie bude splácať sumu 125,- € mesačne a po atestácii sumu 350,- € mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že pomery otca po atestácii sa zmenia a to, že na jeho strane dôjde k zvýšeniu príjmu. Maloletému synovi by tak prináležalo vyššie výživné, pričom otec sa už týmto úkonom do budúcnosti snaží predísť zvýšeniu výživného. Matka má za to, že táto Zmluva o pôžičke a záväzok z nej plynúci nemôže mať vplyv na určenie výšky výživného v tomto konaní, keďže otec sa zaťažil až po pojednávaní dňa 02.03.2020. Otec nepreukázal účel, na čo použil finančné prostriedky, ktoré mu mali byť požičané. Táto zmluva o pôžičke je dôkazom toho, že otec háji len a len svoje záujmy a nehľadí na záujem maloletého syna, ktorý by mal byť pre neho prvoradý. Otec, v snahe vyhnúť sa zvýšeniu výživného do budúcnosti, sa neštíti ani takéhoto konania a berie na seba neprimerané a bezúčelové záväzky. Vzhľadom na uvedené matka trvá na tom, že zohľadňované výdavky otca sú nereálne, nepreukázané, sporné, účelové a v neposlednej rade v prevažnej miere nie nevyhnutné. Navrhovateľka sa okrem uvedeného, plne pridrižiava všetkých svojich doterajších prednesov, vyjadrení a skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že maloletému synovi sporí 50,- € mesačne. Toto však matka nemôže považovať za ďalšie plnenie zo strany otca, keďže nepozná podmienky sporenia, a to najmä podmienky vyplatenia tohto sporenia. Otec nepreukázal, že sporené prostriedky budú vyplatené priamo maloletému synovi, kedy a za akých podmienok mu budú vyplatené a ani to, že s týmito finančnými prostriedkami nemôže nakladať. Matka ďalej uviedla, že ak otec chce poukazovať na to, že sporí maloletému synovi, a považuje to za plnenie v prospech maloletého syna, mal navrhnúť súdu, aby ho zaviazal v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. A to z dôvodu, aby bolo toto plnenie pre maloletého syna aj reálne zabezpečené a nie len fakticky, ako je tomu teraz za týchto okolností. Matka nemôže považovať toto plnenie otca za reálne plnenie v prospech maloletého syna. Rovnako navrhovateľka nesúhlasí, s tvrdeniami otca, že „otec sa niekoľkokrát dokazoval matky, či maloletému má niečo nakúpiť, či maloletý niečo nepotrebuje, matka ho vždy odmietne a uvedie „nie““. Otec sám navrhovateľke uviedol,

že ak mu budú zo strany navrhovateľky predložené požiadavky ohľadom starostlivosti o maloletého syna, on sám sa podľa vlastného uváženia rozhodne, ktoré z požiadaviek bude plniť. Tento prístup otca sa rozhodne nedá vnímať ako reálny záujem o maloletého syna, či jeho potreby. Navrhovateľka k vyjadreniu otca ohľadom ústnej dohody uviedla, že otec nielen pred pojednávaním, ale aj počas celej doby mimosúdnej komunikácie uvádzal, že ak nebude zaťažený splácaním úveru za nehnuteľnosť, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, bude ochotný prispievať na výživu maloletého syna sumou, ako bola navrhovaná navrhovateľkou. Aj preto mu navrhovateľka vyšla v ústrety a dohodla sa s otcom na predaji spoločnej nehnuteľnosti ešte počas manželstva. Vo zvyšku sa navrhovateľka, okrem uvedeného, plne pridržiava všetkých svojich doterajších prednesov, vyjadrení a skutočností uvedených vo svojom odvolaní. Navrhovateľka uviedla, že otec svojím konaním počas pojednávania zaviedol súd a kolízneho opatrovníka pri určovaní výživovacej povinnosti otca.

16. Matka sa taktiež vyjadria k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a uviedla, že má za to, že kolízny opatrovník si vo svojom písomnom vyjadrení odporuje, keď žiada, aby odvolací súd rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Rozpor vníma matka v tom, že kolízny opatrovník považoval výdavky otca za nadštandardné a uviedol, že výdavky otca nemajú prednosť pred výdavkami na maloleté dieťa a zároveň, že maloleté dieťa má požívať životnú úroveň otca. Vzhľadom na uvedené, matka žiada, aby súd vyhovel odvolaniu navrhovateľky v celom rozsahu.

17. Matka v priebehu odvolacieho konania doručila súdu prvej inštancie podanie označené ako „predloženie nových dôkazov“ v rámci ktorého uviedla, že nakoľko od podania odvolania navrhovateľky zo dňa 20.04.2020, ako aj od vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 29.06.2020 došlo k novej podstatnej skutočnosti, ktorá má vplyv na rozhodnutie, navrhovateľka týmto predkladá súdu nové dôkazy. Navrhovateľka podala žiadosť o prijatie maloletého syna do 11 predškolských zariadení, pričom z každého predškolského zariadenia bolo navrhovateľke zaslané zamietavé rozhodnutie. Navrhovateľka uviedla, že bude mať aj naďalej preukázateľný výdavok spojený s predškolským zariadením maloletého syna vo výške 460,- € mesačne, keďže umiestnenie do štátneho predškolského zariadenia nie je možné a to aj napriek jej evidentnej snahe. Aj z uvedeného dôvodu rozhodnutie prvoinštančného súdu v časti výživného, nie je možné považovať za správne, keďže výška výživného určená súdom otcovi, vo výške 250,- € mesačne, nepokryje ani nevyhnutné výdavky maloletého syna. Zachovanie stavu, ktorý nastolil prvoinštančný súd svojím rozhodnutím, by nebolo v záujme maloletého syna, ktorý má byť pri rozhodovaní prvoradý. Vzhľadom na uvedené si dovoľuje požiadať súd, aby pri rozhodovaní o odvolaní navrhovateľky zohľadnil aj tieto skutočnosti a dôkazy a vyhovel odvolaniu navrhovateľky v celom rozsahu.

18. Otec sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k vyjadreniu matky v rámci ktorého uviedol, že matka vo svojom vyjadrení bod 2.1 zo dňa 29.06.2020 uviedla, že po skončení rodičovskej dovolenky jej bolo oznámené zo strany zamestnávateľa, spoločnosti MIDIO, s.r.o., že jej pracovná pozícia bola zrušená a zamestnávateľ jej ponúkol inú pracovnú pozíciu - asistentka predaja s mesačnou mzdou 696,- € brutto. Otec opätovne poukázal na to, že matka maloletého P. je vysokoškolsky vzdelaná, má ukončené 2 vysoké školy, preto je pre otca nepochopiteľné, prečo matka používa argumentáciu v súvislosti s jej príjmom a jej schopnosťami a možnosťami tak, že odkazuje na ponuku práce predavačky tzv. asistentky predaja, keď na základe jej kvalifikácie, jej schopností má možnosť uchádzať sa o prácu kvalifikovanejšiu a vyššie ohodnotenú. Otec v rámci svojho vyjadrenia poukázal na fakt, že pre posúdenie schopností a možností rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. Ak schopnosti rodiča nie sú využívané adekvátne, z dôvodu napr. úmyselného vyhýbania sa väčším zárobkovým možnostiam, súd by mal zásadne vychádzať z príjmu, ktorý by rodič dosahoval v takom pracovnom zaradení, ktoré zodpovedá jeho schopnostiam. Otec taktiež uviedol, že trvá na ním uvádzaných výdavkoch. Výdavky buď preukázal doloženými listinnými dôkazmi a pri časti výdavkov ide o výdavky, ktoré zodpovedajú bežným výdavkom na dospelú plnoletú osobu a sú všeobecne známe. K tvrdeniam matky, že napriek skutočnosti, že otec býva na W. J. Q. W., je podľa nej zvláštne, že prispieva na stravu do domácnosti v ktorej nežije, otec uvádza, že absolútne v tom nevidí žiadnu „zvláštnosť“ a to z dôvodu, že partnerka otca pracuje s otcom na rovnakom pracovisku a partnerka otca zabezpečuje pre otca všetku stravu počas služieb otca vrátane nočných služieb, tým, že varí a túto stravu nosí otcovi do práce. Preto otec prispieva partnerke otca na stravu, ktorú mu pripravuje. K tvrdeniam matky ohľade Zmluvy o pôžičke, ktorou si otec požičal bezúčelovo sumu 15.000,- € od svojej partnerky. Napriek skutočnosti, že v zmluve nie je uvedený účel pôžičky otec bol nútený

po rozvode manželstva, ktorý iniciovala matka, vynaložiť finančné prostriedky na zariadenie bytu, v ktorom sa zdržuje aj maloletý počas jeho pobytu u otca - zariadenie domácnosti, detskej izby maloletého apod. Tvrdenie matky, že konanie odporcu je účelové v zmysle, že otec sa týmto úkonom snaží do budúcnosti predísť zvýšeniu výživného je čistou fabuláciou. K bodu 2.6 a údajnej deklarácii otca, že bude prispievať na syna sumou, ktorú navrhne navrhovateľka. Otec uvádza, že samotný predaj nehnuteľnosti, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nemôže mať vplyv na výšku výživného na maloletého. Nehnuteľnosť bola kupovaná prostredníctvom hypotekárneho úveru a po jej predaji došlo k vyplateniu hypotekárneho úveru a zvyšnú časť finančných prostriedkov si bývali manželia rozdelili. Išlo o zlomok ceny nehnuteľnosti. Otec v priebehu rozvodového konania pri komunikácii s matkou sa jej snažil vysvetliť, že hradí všetky náklady na bývanie, hypotéku, pričom matka sa svojvoľne rozhodla opustiť spoločnú nehnuteľnosť a ísť do prenájmu. Suma, ktorú otec hradil za byt, napriek tomu, že sa z neho matka vysťahovala bola vysoká a rozumným riešením pre oboch manželov bolo predaj spoločnú nehnuteľnosť, v ktorej nebýval ani jeden z nich a otec hradil všetky náklady na túto nehnuteľnosť. Rovnako vysvetlil matke, že po predaji nehnuteľnosti sa dohodnú na výživnom, ale bohužiaľ k dohode medzi rodičmi nedošlo, o čom svedčí autoritatívne rozhodnutie súdu, kde súd po vykonanom dokazovaní určil výživné na maloletého. Matka vo svojom doplnenom podaní uvádza, že od podania odvolania navrhovateľky zo dňa 20. 04. 2020, ako aj do vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 29.06.2020 došlo k novej podstatnej skutočnosti, ktorá má vplyv na rozhodnutie, navrhovateľka predkladá súdu nové dôkazy. Matka súdu predložila rozhodnutia o neprijatí maloletého syna do predškolského zariadenia. Otcovi nie je zrejmé, prečo matka žiadala o prijatie maloletého do predškolských zariadení v mestskej časti Petržalka, keď maloletý, na základe poslednej spoločnej dohody rodičov má trvalý pobyt v mestskej časti X. P. - O. X, rovnako ako matka. V predložených rozhodnutiach je zmätočne uvedená adresa doručovania matke - A. M. XX, W. Y. G. O. X, W.. Otec nemá vedomosť o tom, že matka by maloletému P. zmenila trvalý pobyt z O. X, XXX XX W. na A. M. XX - F.. V prípade, ak tak matka učinila otca o tejto skutočnosti neinformovala. Zároveň otec zastáva právny názor, že vôbec nedošlo k novej podstatnej skutočnosti, ktorá by mala vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie pri určení výšky výživného na maloleté dieťaťa. Súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného na maloletého P. vychádzal so skutkových okolností založených na fakte, že maloletý navštevuje súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom 450,- € - poukázal na bod 26 rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/110/2019-137. Neprijatím P. do štátneho predškolského zariadenia tak nedošlo k žiadnej novej podstatnej skutočnosti, ako uvádza matka vo svojom podaní, a preto nemožno súhlasiť s jej tvrdeniami a argumentáciou. Okrem vyššie uvedeného otec poukázal, na fakt, že matka pri podaní svojho návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému P. predložila súdu rozpis mesačných výdavkov na maloletého. Celková suma výdavkov na maloletého vyčíslila na 660,- € mesačne. Vo svojom vyjadrení zo dňa 29.06.2020 účelovo výdavky na maloletého už vyčísluje na sumu 891,- €. Toto konanie matky považuje otec za vysoko účelové, snažiace sa umelo zvyšovať výdavky na maloleté dieťa bez ohľadu na spotrebných charakter výživného, ktoré má uspokojovať odôvodnené potreby dieťaťa, nie potreby iných osôb. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02. 03. 2020, č.k. 59P/110/2019-137, v rozsahu 4. výroku o určení výživného na maloletého P. U. Q., A.. XX. XX. XXXX potvrdil.

19. Otec následne svoje vyjadrenie k vyjadreniu matky doplnil a uviedol, že týmto odvolaciemu súdu preposiela jeho vyjadrenie k podaniam matky a to vyjadrenie otca k vyjadreniu matky zo dňa 29.06.2020 a k podaniu matky zo dňa 20.07.2020 vo veci odvolania matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 59P/110/2019-137, v časti 4. výroku rozsudku o určení výživného na maloletého P. U. na Q., zo dňa 07.08.2020. Zároveň týmto odvolaciemu súdu predkladá nový dôkaz majúci podstatný vplyv pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Matka vo svojom podaní uviedla, že od podania jej odvolania zo dňa 20.04.2020, ako aj do jej vyjadrenia zo dňa 29.06.2020 došlo k novej podstatnej skutočnosti, ktorá má vplyv na rozhodnutie. Matka súdu predložila rozhodnutia o neprijatí maloletého syna do predškolského zariadenia. Okrem skutočnosti, že otec zastáva právny názor, že vôbec nedošlo k novej podstatnej skutočnosti, ktorá by mala vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie pri určení výšky výživného na maloleté dieťaťa, ako uviedla matka a to z dôvodu, že súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného na maloletého P. vychádzal so skutkových okolností založených na fakte, že maloletý navštevuje súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom 450,- €. Neprijatím P. do štátneho predškolského zariadenia tak nedošlo k žiadnej novej podstatnej skutočnosti, ako uvádzala matka vo svojom podaní, a preto nemožno súhlasiť s jej tvrdeniami a argumentáciou. Avšak dňa 08.09.2020 sa otec maloletého dozvedel, že maloletý bol prijatý do štátnej Materskej školy - Pifflova 10, 851 01 Bratislava na predprimárne vzdelávanie. Táto nová skutočnosť - prijatie maloletého do štátnej materskej

škôlky značne znižuje náklady na maloletého vyčíslené v konaní matkou, nakoľko je nepochybné, že suma za súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom vo výške 450,- €, je omnoho vyššia ako suma uhrádzaná za tzv. štátne predškolské zariadenie - zariadenie v zriaďovateľskej pôsobnosti mestskej časti Bratislava - Petržalka. Vzhľadom na skutočnosť, že matka odmietla otcovi poskytnúť informáciu ohľadom výšky nákladov hradených v Materskej škole Pifflova. Náklady na maloletého predstavujú sumu od 30,- € do 100,- € mesačne, v závislosti od toho, či dieťa má trvalý pobyt v P.Č.. F.. Otec dotazoval matku ohľadom trvalého pobytu maloletého, avšak aj túto informáciu mu odmietla poskytnúť. Na základe vyššie uvedených skutočností otec navrhol odvolaciemu súdu aby Krajský súd v Bratislave, rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02. 03. 2020, č.k. 59P/110/2019-137, v rozsahu 4. výroku o určení výživného na maloletého P. U. na Q., A.. XX. XX. XXXX potvrdil.

20. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca a k dôkazu poskytnutému zo strany otca t.j. k rozhodnutiu o prijatí maloletého P. U. do štátnej Materskej školy Pifflova ul. a uviedla, že opätovne dáva do pozornosti, že v spoločnosti MIDIO, s.r.o. po skončení jej rodičovskej dovolenky bolo ponúknuté miesto asistentky predaja s pracovnou dobou na zmeny t. j. 12 hodín - krátky a dlhý týždeň, čo bolo hlavným dôvodom prečo navrhovateľka musela danú pracovnú ponuku odmietnuť a to vzhľadom nato, že pri takejto pracovnej dobe by nebola schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého syna. Matka preto prijala popri štúdiu na Ekonomickej univerzite pracovnú ponuku od Slovenskej asociácie fitness, kulturistiky a silového trojboja (ďalej ako „SAFKST“), kde bola dňa 26.08.2019 zvolená do funkcie kontrolóra. Za výkon funkcie jej bola konferenciou dňa 07.04.2020 schválená mesačná odmena 800,- € brutto. Odmena bola navrhovateľke vyplácaná až od augusta 2020, pričom v mesiacoch august, september, október jej boli vyplatené aj odmeny za predchádzajúce mesiace (t. j. kumulovane). Následne od mesiaca september 2020 je jej odmena vyplácaná mesačne vo výške 800,- € brutto. Matka mala so zamestnávateľom SAFKST uzatvorenú aj dohodu o vykonaní práce na dobu určitú a to od 01.08.2021 do 31.12.2021. Dohoda o vykonaní práce bola uzatvorená v súvislosti s prípravou volieb do orgánov SAFKST, ktoré sa uskutočnili v decembri 2021. Matka na základe tejto dohody ako najvyšší dozorný orgán vykonávala dohľad nielen nad samotnými voľbami, ale aj nad ich dôkladnou prípravou. Príjem matky bol 785,- € mesačne brutto. Matka je v súčasnosti dennou študentkou tretieho stupňa vysokoškolského štúdia na Ekonomickej univerzite v Bratislave. Výška jej štipendia je 940,50 € mesačne. Matka však toto štipendium bude poberať len na dobu určitú, najdlhšie však do 31.8.2022, kedy bude ukončená štandardná dĺžka štúdia, následne matka stráca nárok na štipendium. Preto si dovolila požiadať súd, aby pri rozhodovaní zohľadnil aj túto skutočnosť. Vzhľadom na uvedené príjem matky je v súčasnosti 1.590,50 € netto mesačne, avšak od septembra 2022 sa jej príjem zníži o výšku štipendia. Otec vo svojom vyjadrení uvádza, že po rozvode manželstva, ktorý iniciovala matka, bol nútený vynaložiť finančné prostriedky na zariadenie bytu, v ktorom sa zdržuje aj maloletý syn počas jeho pobytu u neho a to na zariadenie domácnosti a detskej izby pre maloletého syna, a preto si požičal finančné prostriedky vo výške 15.000 €. Matka uviedla, že nemá vedomosť o tom, že maloletý syn má v mieste bydliska otca vlastnú detskú izbu tak, ako to deklaruje otec. Podľa fotografií, ktoré jej otec po zariadení bytu zaslal, zariadenie pre maloletého syna tvorí jedna detská posteľka a jedna polička na hračky. Preto sa javí vynaloženie 15.000 € na rekonštrukciu bytu a zariadenie detskej izby ako neopodstatnené. Okrem uvedeného matka zotrváva aj na svojich doterajších vyjadreniach vo veci pôžičky otca. Matka do pozornosti súdu dáva aj tú skutočnosť, že vyjadrenia o finančnej situácii otca, ktorými otec argumentuje pred súdom a podľa ktorých nie je schopný platiť vyššie výživné, sú v rozpore s reálnymi majetkovými pomermi otca. Matka má vedomosť, že otec by mal byť v súčasnej dobe vlastníkom dvoch automobilov a jedného motocykla, ktoré boli zakúpené v roku 2020. Vzhľadom na uvedené žiada, aby súd zohľadnil aj tieto majetkové pomery otca pri určovaní výšky výživného. V neposlednom rade má matka vedomosť o tom, že otec neukončil svoj pracovný pomer so zamestnávateľom Slovenský zväz ľadového hokeja tak, ako to uviedol na pojednávaní pred prvoinštančným súdom a jeho pracovný pomer naďalej trvá a trval aj v roku 2020 a 2021. Preto žiada, aby súd zohľadnil aj tieto majetkové pomery otca pri určovaní výšky výživného. Matka má zato, že zo správania otca je zrejmé, že nemá záujem o riadnu starostlivosť o maloletého syna, jeho konanie je výrazné účelové, zavádzajúce, v rozpore so záujmami maloletého syna a je jej ľúto, že je ochotný radšej prispievať na svoje záujmy a chod inej domácnosti, ako na vlastného syna. Matka vyčíslila aktuálne výdavky na maloletého syna vo výške 895,50 €. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že potvrdenie o prijatí maloletého syna do štátneho predškolského zariadenia doložila otcovi ihneď po jeho prijatí a pri tejto príležitosti sa dohodli, že dané potvrdenie otec zašle súdu. Matku preto vyjadrenie otca zo 16.09.2020 zarazilo, pričom sa jej opätovne potvrdilo, že otcovi nemôže v ničom dôverovať. Zo strany matky nešlo o žiadne zámerné zatajenie tejto skutočnosti, otec maloletého syna vedel od začiatku o tom, že sa matka snaží maloletého syna umiestniť do štátnej

škôlky a to hlavne z dôvodu pre ňu neúnosných nákladov na súkromné predškolské zariadenie. Práve správanie otca nesie znaky zneužitia situácie v snahe vykresliť matku v očiach súdu negatívne. Matka poukazuje aj na účelovosť tvrdení otca v jeho vyjadrení zo dňa 07.08.2020, kde uviedol, že nevidí dôvod umiestnenia maloletého syna v predškolskom zariadení v mestskej časti F.. Mestská časť F. je obvyklým pobytom maloletého syna, a preto sa matka pokúšala maloletého syna umiestniť do predškolského zariadenia v mieste jeho obvyklého pobytu, ako aj v blízkosti univerzity, ktorú navštevuje, a tiež miesto jej výkonu práce - Športová hala Pengym, aby mohla predškolskú výchovu maloletého syna zabezpečiť čo najefektívnejšie. Otca informovala o tom, že prihlášky podala do štrnástich predškolských zariadení v mestskej časti Petržalka, tiež o tom, že prihlášky boli zamietnuté, rovnako o tom, že zaslala do všetkých predškolských zariadení odvolanie voči rozhodnutiu o neprijatí a nakoniec ho bezodkladne, tak ako už bolo vyššie uvedené, informovala aj o prijatí do predškolského zariadenia - Materská škola na Pifflovej ul. v Bratislave. Účelovosť tvrdení otca je zrejmá aj z tohto, že pri podávaní prihlášok do predškolských zariadení je potrebný súhlas oboch rodičov. Otec prihlášky podpísal a teda mal nielen vedomosť o zámere matky o umiestnenie maloletého syna do predškolského zariadenia v mestskej časti Petržalka, ale k tomuto úkonu dal svojim podpisom na prihláške súhlas. Preto matke nie je zrejmé, prečo otec takto zavádza súd. V neposlednom rade by matka rada uviedla, že otec v žiadnom smere aktívne neprispel k snahe umiestniť maloletého syna do predškolského zariadenia, či už v mestskej časti F. Y. X. P., napriek tomu, že ho o to matka požiadala. Matka uvádza, že od jej posledného vyjadrenia nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletého syna spočívajúca najmä v sume jeho voľnočasových aktivít a nákladov na bývanie. Maloletý syn na odporúčanie detského psychológa začal navštevovať folklórny súbor - Čarovné miniostrôžky. Tento krúžok predstavuje mesačný náklad vo výške 30 €. Od januára 2022 začal navštevovať hokejovú prípravku v mestskej časti F., pričom už v roku 2021 absolvoval skúšobné tréningy. Táto voľnočasová aktivita predstavuje mesačný náklad vo výške 70 €. S touto aktivitou má matka spojené aj ďalšie náklady ako nákup športového oblečenia a športovej výstroje (hokejka, korčule, oblečenie, prilba, chrániče a pod.), ktoré možno považovať za trvalé náklady maloletého syna. Počas letných prázdnin maloletý syn navštevoval letný gymnastický tábor. Táto voľnočasová aktivita predstavuje náklad vo výške 140 €. Okrem vyššie uvedeného sa matka snaží maloletemu synovi vyplniť voľný čas aj ďalšími športovými a inými aktivitami, ktoré predstavujú tiež nie zanedbateľný náklad t.j. kúpa bicykla 150 €. výstroj na lyžovanie a oblečenie na lyžovanie 500 €, inštruktor lyžovania 35 €/hodina, kolieskové korčule 40 € a pod. Okrem týchto nákladov, matka tiež zabezpečuje v plnom rozsahu ošatenie pre maloletého syna, ktorý má zvýšené výdavky na obuv - je potrebné, aby nosil špeciálnu ortopedickú obuv z dôvodu diagnostikovania plochej nohy. Otec okrem výživného vo výške 250 € mesačne neprispel a neprispieva na nič z vyššie uvedeného, ani nezabezpečuje maloletemu synovi žiadne vyžitie v podobe uvedených aktivít. Otec ani nepodporuje maloletého syna v týchto aktivitách, ignoruje požiadavky maloletého syna napr. keď syn mal prvý tréning, želel si, aby bol prítomný aj otec. Ten však napriek tomu, že vedel, ako je to pre maloletého syna dôležité, prišiel na posledných desať minút zápasu, čo syna hlboko zasiahlo a bol z tohto smutný. Správanie otca sa matke javí tak, že išlo len o splnenie jeho povinnosti, rozhodne nie o prejav záujmu o maloletého syna. Matka o kúpe lyží vopred otca opakovane informovala, rovnako ako o fakte, že si maloletý syn vybral navštevovanie hokejových tréningov. Otec však na toto nijako nereagoval, neprispel a teda opätovne zabezpečenie všetkého bolo na matke, keďže chce aby ich maloletý syn mal zabezpečený všestranný rozvoj, príp. sa dali v tejto fáze vývoja určiť jeho talentové vlohy. Matka ďalej uviedla, že napriek tomu, že otec neprispel na vyššie uvedené veci ako napr. lyžiarsku výstroj si v konečnom dôsledku vynucuje ich vydanie, keď trávi čas s maloletým synom a to tak, že ich má matka synovi pribaliť. Samozrejme, že matka lyže otcovi poskytla lebo chce, aby sa syn rovnako vyžil aj s otcom, len ju zaráža, že otec si neuvedomuje, že výživné vo výške 250 € mesačne, ktoré pokrýva len nepatrnú časť nákladov maloletého syna, nepostačuje na pokrytie ďalších mimoriadnych výdavkov, akou je napr. predmetná výstroj. Otec maloletemu synovi zakúpil niekoľko kusov oblečenia, ktoré syn môže používať len počas pobytu u otca. Otec pri odovzdávaní syna odovzdá matke nielen oblečenie, ktoré mu zbalila matka, ale aj oblečenie, ktoré má syn u otca a používal ho tam s požiadavkou, že toto oblečenie má matka vyprať a vypraté a ožehlené vrátiť, čo matka spraví aby nedochádzalo zbytočne k stretu medzi rodičmi. Matke sa zvýšili náklady na maloletého syna aj v dôsledku pandemickej situácie, keďže obdobie počas štyroch mesiacov zabezpečovala starostlivosť výhradne sama, keďže otec si maloletého syna nepreberal v súdom stanovených časoch. Otec argumentoval tým, že nie je vhodné si v čase pandémie maloletého syna strieďať alebo poukazoval na svoje pracovné povinnosti. V dôsledku pandemickej situácie bolo predškolské zariadenie buď zatvorené, alebo bola maloletemu synovi niekoľkokrát nariadená karanténa v dôsledku covid pozitivity spolužiakov v jeho triede. V čase keď syn nemohol navštevovať predškolské zariadenie a tiež v mesiacoch, kedy bol len v starostlivosti matky,

matke museli vypomáhať pri starostlivosti jej rodičia. Matka sa na pomoc otca nemohla spoľahnúť, a preto toto bolo jediné riešenie ak chcela zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého syna, a zároveň si zachovať svoju prácu a príjem. Keďže syn je na matku veľmi naviazaný, matka a starí rodičia sa dohodli, že maloletý syn bol u starých rodičov tri dni v týždni a s matkou štyri dni v týždni. Starí rodičia však bývajú v H. X., ktorá je vzdialená od miesta obvyklého pobytu maloletého 280 km. Maloletého bolo potrebného vozit' k starým rodičom, prípadne dopraviť jedného zo starých rodičov do Bratislavy a to v týždenných intervaloch, čo výrazne navýšilo výdavky matky hlavne na pohonné hmoty a údržbu automobilu. Toto riešenie bolo však v danej situácii jediné možné, keďže otec si maloletého syna od začiatku pandémie vyzdvihuje vo veľmi nepravidelných a zriedkavých intervaloch, resp. vôbec. Matka vyčíslila svoje mesačné výdavky na sumu 1.258,50 €. Matka odvolaciemu súdu uviedla, že na jej strane došlo k zvýšeniu výdavkov v súvislosti so zabezpečením bývania pre seba a maloletého syna. Matka so synom žili v byte na ulici A.P. M. Q. F., kde náklady za užívanie tohto bytu boli vo výške 170,- € mesačne. Avšak potom, ako jej majiteľ bytu oznámil, že plánuje zvýšenie nájomného na štandardnú výšku t.j. 750,- € mesačne, matka sa rozhodla tento byt odkúpiť. Matka si musela zobrať hypotekárny úver, ktorého splátka vo výške 625,18 € mesačne je nižšia, ako by bola výška nájomného, preto finančne výhodnejším riešením bola práve hypotéka a kúpa vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Jedná sa o byt, v ktorom maloletý syn od malička vyrastal a považuje ho za svoj domov. Matka týmto konala v najlepšom záujme maloletého syna. Byt prešiel kompletnou rekonštrukciou, maloletý syn má v byte vytvorenú vlastnú detskú izbu o rozlohe 9 m² s vlastnou šatníkovou skriňou, úložným priestorom na hračky, posteľou a ďalším zariadením (stolík, stolička, a pod.). Matke sa zvýšili aj náklady na jej zdravotnú starostlivosť, z dôvodu zmeny zdravotného stavu - hormonálna liečba. Vzhľadom na vyššie uvedené matka nielenže poskytuje maloletému synovi osobnú starostlivosť a zabezpečuje jeho všestranný rozvoj, ale pokrýva v prevažnej a v neúmernej časti náklady spojené so starostlivosťou o neho. Stav, ktorý nastolil prvoinštančný súd nie je žiaduci a je v rozpore so záujmami maloletého syna. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Matka má zato, že otec má ďaleko vyššiu životnú úroveň ako jeho maloletý syn a je v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch otca prispievať na výživu maloletého syna sumou 350 € mesačne. V neposlednom rade je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že maloletý syn trávi v starostlivosti matky aj ten čas, kedy sa má nachádzať podľa rozhodnutia súdu v starostlivosti otca, keďže otec s pravidelnosťou ignoruje predmetné súdne rozhodnutie a tým sa matke prirodzene zvyšujú náklady na maloletého syna. Matka sa okrem tohto vyjadrenia plne pridrižiava všetkých svojich doterajších prednesov, vyjadrení a skutočností uvedených vo svojom odvolaní a predošlých vyjadreniach. Vzhľadom na uvedené, žiada aby súd vyhovel odvolaniu matky v celom rozsahu.

21. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal s nariadením pojednávania, nakoľko pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku boli splnené zákonné podmienky (bolo potrebné doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné. Odvolací súd na nariadenom pojednávaní konanom dňa 12.01.2022 doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, aktuálnymi príjmami rodičov, zistením aktuálnych výdavkov maloletého a následne dňa 12.01.2022 vo veci verejne vyhlásil rozsudok (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.).

22. Z dokladov doložených na výzvu odvolacieho súdu týkajúcich sa príjmu otca za rok 2020 a rok 2021 odvolací súd zistil, že otec mal príjem so spoločnosťou LUNDBECK Slovensko s.r.o., v ktorej vykonával konzultačno - prednáškovú činnosť, na základe zmluvného vzťahu a príjem za rok 2020 z tejto činnosti mal vo výške 947,70 € / ročne (t.j. 78,98 € mesačne). V roku 2021 mal otec v tejto spoločnosti príjem vo výške 1.296,- € (t.j. 108,- € mesačne). Taktiež z dokladu založeného v súdnom spise č.l. 235 odvolací súd zistil, že otec na rovnakom zmluvnom základe za konzultačno -prednáškovú činnosť v spoločnosti GEDEON RICHTER SLOVAKIA, s.r.o. mal za rok 2020 až 2021 z tejto príjem vo výške 486,- € (t.j. 20,25 € mesačne). Z potvrdenia o príjme zo Slovenského zväzu ľadového hokeja vyplýva, že otec mal na základe dohody o vykonaní práce so Slovenským zväzom ľadového hokeja príjem v roku 2020 vo výške 252,31 € (t.j. 21,02 € mesačne) a v roku 2021 vo výške 829,02 € (t.j. 69,08 € mesačne). Zo mzdového listu Nemocnice s poliklinikou Sv. Lukáša v Galante odvolací súd zistil, že otec mal za rok 2020 príjem vo výške 1.304,44 € (t.j. 108,70 € mesačne) a za rok 2021 mal otec príjem vo výške 398,09 € (t. j. 33,17 € mesačne). Z univerzitnej nemocnice v Bratislave t.j. z hlavného pracovného pomeru mal otec za rok 2020 príjem priemerne vo výške 2.089,76 € mesačne netto a za rok 2021 mal otec priemerný mesačný príjem vo výške 2.247,20 €. Z uvedeného teda vyplýva, že príjem otca predstavoval sumu 78,98 + 20,25

+21,02 +108,70 + 2.089,76 = 2.318,71 € netto v roku 2020 a 108 + 20,25 +69,08 + 33,17 + 2.247,20 = t.j. 2.477,70 € netto v roku 2021.

23. Matka v konaní pred odvolacím súdom uviedla, že je od 09/2019 bola ustanovená do funkcie kontrolóra pre Slovenskú asociáciu fitness, kulturistiky a silového trojboja v Bratislave s tým, že odmena za uvedenú činnosť jej bola schválená od 04/2020 túto mesačne poberá vo výške 672,25 € netto. Okrem toho odvolací súd výsluchom matky zistil, že internou doktorantkou Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave za poberá štipendium vo výške za rok 2019 vo výške 734,- € mesačne, v roku 2020 807,50 € mesačne a od 05/2021 poberá štipendium vo výške 940,50 €. Toho času je teda čistý priemerný mesačný príjem matky vo výške 1.612,75 €. Výsluchom matky odvolací súd zistil, že matka dala maloletého do súkromnej materskej školy so súhlasom otca, pričom otca o prijatí do štátnej materskej školy riadne informovala. Zároveň v konaní pred odvolacím súdom zdôraznila, že napriek prijatiu maloletého do štátnej materskej školy sa výdavky na maloletého vekom zvýšili a okrem ortopedických topánok matka vynakladá výdavky v súvislosti s krúžkami maloletého, ktoré navštevuje z dôvodu odporúčania psychológa a to folklórny súbor a hokej. Matka vyčíslila výdavky na maloletého P. U. nasledovne: oblečenie 50,- €, strava 100,- €, vitamíny lieky 20,- €, voľnočasové aktivity 100,- € (hokej + folklórny súbor), hračky, knižky 40,- €, kozmetika 60,- €, predškolské zariadenie 80,- €, hypotekárny úver 209,- € energie poplatky 80,- €, PHM 100,- €, poisťka 56,50 € t.j. spolu vo výške 895,- €. Taktiež v konaní pred odvolacím súdom matka zdokladovala jednorázové výdavky na kúpu bicykla 150,- €, lyžovanie, úhradu inštruktora 535,- €, úhradu kolieskových korčúl 40,- €, ako aj úhradu gymnastického tábora 140,- €. Matka taktiež v konaní pred odvolacím súdom poukázala na to, že potom ako prenajímateľ zvýšil nájom za byt v ktorom bývala spolu s maloletým synom na sumu 750,- € bola nútená si tento byt odkúpiť a za týmto účelom čerpala úver v celkovej výške 180.660,- €, pričom výška úverovej splátky predstavuje sumu vo výške 625,18 €, a preto bolo potrebné prihladiť aj k týmto výdavkom. Odvolací súd dopytom matky zistil, že s predchádzajúcim zamestnávateľom t.j. s fy. MIDIO, s.r.o. ukončila pracovný pomer dohodou dňom 16.02.2020, pričom po ukončení tohto pomeru dostala odstupné vo výške cca 3.472,- €, ktoré následne spolu s finančnými prostriedkami od rodičov použila na kúpu motorového vozidla Škoda Octávia v hodnote cca 23.000,- €.

24. Otec v konaní pred odvolacím súdom uviedol, že s maloletým synom sa stretáva v zmysle súdneho rozhodnutia, avšak niekedy mu to neumožnia jeho pracovné povinnosti, z dôvodu služieb v nemocnici v súvislosti s Covidom. Potom sa snaží s matkou dohodnúť na dodatočnom styku s maloletým synom. Otec taktiež uviedol, že maloletému synovi prispieva aj v rámci investičného sporenia zriadeného v Tatra banke, a.s., a to sumou vo vo výške 100,- €, rovnako prispieva aj na oblečenie, a kúpu ortopedických topánok pre maloletého. Ohľadom jeho majetkových pomerov otec uviedol, že toho času t.j. cca od 10.01.2022 je vlastníkom bytu na W. J. X Q. W., ktorý kúpil od svojho starého otca za sumu 250.000,- €, pričom v tejto súvislosti čerpal hypotekárny úver vo výške 200.000,- € a zvyšok dostal darom od starých rodičov. Otec uviedol, že výška jeho hypotekárnej splátky predstavuje sumu 638,20 €. Dopytom cez otca odvolací súd zistil, že otec vlastní dve motorové vozidlá a to motorové vozidlo zn. Subaru Forester r. výroby 2013 a motorové vozidlo Nissan 350 Z rok výroby 2004, ktoré otec garážuje, pričom za garáž platí nájom vo výške 80,- €. Toto motorové vozidlo je špeciálne upravené, dvojmiestne a otec s ním v minulosti cca pred 3 rokmi jazdil na pretekoch. Okrem toho otec vlastní motocykel zn. Suzuki Gladius 250, ktorý nadobudol v roku 2020 za sumu vo výške cca 1.800,- € až 2.000,- €. Výsluchom otca odvolací súd taktiež zistil, že otec toho času ešte nemá urobenú druhú atestáciu lebo nevie momentálne uviesť, či sa mu započíta aj čas, ktorý slúžil v nemocnici počas Covidu. Otec uviedol, že pokiaľ ide o jeho zdravotný stav musí brať pravidelne lieky, za ktoré dopláca cca 30,- €. Výsluchom otca odvolací súd zistil, že otec toho času už nemá pôžičku vo výške 15.000,- € voči svojej partnerke, nakoľko túto predčasne uhradil z úverových finančných prostriedkov poskytnutých bankou, nakoľko časť s týchto prostriedkov sa dala týmto spôsobom použiť.

25. V prejednávanej veci bolo odvolanie zo strany matky podané do výroku týkajúceho sa výživného. V danom prípade odvolací súd zdôrazňuje, že výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným

schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

26. V danej veci odvolací súd v rámci nariadeného pojednávania zamerlal svoje dokazovanie na zistenie objektívnych výdavkov na maloletého P. U. a na preverenie osobných, zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov. Z vykonaného dokazovania odvolací súd ustálil, že výdavok maloletého P. U. na súkromnú materskú školu Detské kráľovstvo vo výške 460,- € mesačne bol oprávnený a platený matkou v čase od 19.08.2019 do 04.09.2020 t.j. do nástupu maloletého do štátnej materskej školy. Od nástupu maloletého do štátnej materskej školy tento výdavok maloletého síce zanikol, avšak maloletému sa navýšili výdavky v súvislosti s navštevovaním krúžkov, mimoškolských aktivít, (lyžovanie, korčuľovanie, gymnastika, hokej). Objektívne výdavky na maloletého P. U. odvolací súd ustálil na sumu cca 550,- € až 600,- € mesačne, pričom otca v tejto súvislosti zaviazal na úhradu bežného výživného vo výške 330,- € mesačne t.j. cca vo výške 3/5 oprávnených nákladov na maloletého P. U., pričom matka bude uhrádzať náklady na maloletého vo výške 2/5, pričom časť z týchto výdavkov matka maloletému vynahrádza vo forme osobnej starostlivosti.

27. Rovnako tak, odvolací súd vykonaným dokazovaním ustálil, že životná úroveň otca dovoľuje hradiť vyššie výživné ako určené súdom prvej inštancie t.j. vo výške 250,- €, nakoľko netto príjem otca bol v rozhodnom období vo výške od cca 2.300,- € až 2.450,- €, pričom otec vlastní dve motorové vozidlá, z ktorých jedno má výlučne pre rekreačné resp. záujmové aktivity, vlastní motocykel, toho času je vlastníkom nehnuteľnosti 2 - izbového bytu na W. J. X Q. W., a teda aj jeho majetkové pomery mu umožňujú platiť výživné v súdom určenej výške. Odvolací súd pri určovaní výživného zohľadnil aj tú skutočnosť, že otec platí nájom za garáž na motorové vozidlo zn. Nissan 350 Z rok výroby 2004 vo výške 80,- € mesačne, pričom ide o vozidlo, ktoré nemá reálne využitie a používa sa iba na voľnočasové účely. Takéto výdavky otca považuje odvolací súd za nadštandard, a aj týchto dôvodov odvolací súd ustálil, že je v schopnostiach a v možnostiach otca platiť výživné vo výške 330,- € na maloletého P. U..

28. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o bežnom výživnom zmenil a otca zaviazal platiť bežné výživné na maloletého P. U. vo výške 330,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva (§ 388 CSP). V závislosti od zmeny výroku o bežnom výživnom bolo potrebné rozhodnúť adekvátne k tomu o zaostalom výživnom, ktoré vzniklo po rozhodnutí súdu prvej inštancie a to konkrétne od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva do rozhodnutia odvolacieho súdu. Keďže odvolací súd bežné výživné na maloletého zvýšil o 80,- € mesačne (súd prvej inštancie určil 250,- €), pričom výrok o výživnom bol predbežne vykonateľný, bolo potrebné rozhodnúť už iba o zvýšenej časti určeného výživného a to od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva t.j. odo dňa 16.05.2020 do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu t.j. 19 mesiacov x 80,- € = 1.520,- € + (80/31 počet dní v mesiaci máj = 2,58 € x 16 dní v mesiaci máj = 41,28 € + 1.520,- € = 1. 561,28 €, pričom súd dlžné zročné výživné uložil otcovi povinnosť zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Pri výpočte zaostalého výživného nebolo možné zohľadniť mesiac január 2022, nakoľko rozsudok bol vyhlásený dňa 12.01.2022 a teda v čase vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu ešte splatnosť výživného za mesiac január 2022 nenastala.

29. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

30. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

31. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

32. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).